

SK

SK

SK

V Bruseli 1. 2. 2010

Usmerňujúci dokument¹

Uplatňovanie nariadenia o vzájomnom uznávaní na výrobky z drahých kovov

1. ÚVOD

Účelom tohto dokumentu je objasniť uplatňovanie nariadenia (ES) č. 764/2008² (ďalej len „nariadenie o vzájomnom uznávaní“ alebo „nariadenie“) na uvádzanie výrobkov z drahých kovov (VDK) na trh v rámci EÚ. Tento dokument sa neustále vyvíja a bude aktualizovaný tak, aby zohľadňoval skúsenosti a informácie získané od členských štátov, príslušných orgánov a podnikov.

2. NARIADENIE (ES) 764/2008 O VZÁJOMNOM UZNÁVANÍ

Toto nariadenie sa vzťahuje na správne rozhodnutia určené hospodárskym subjektom, ktoré sa prijali alebo majú prijať na základe technického pravidla, v súvislosti s akýmkoľvek výrobkom, ktorý je v súlade s právnymi predpismi uvedený na trh v inom členskom štáte, ak priamym alebo nepriamym účinkom takéhoto rozhodnutia je zákaz, zmena, dodatočné skúšanie alebo stiahnutie výrobku z trhu (článok 2 ods. 1). Akýkoľvek orgán, ktorý chce prijať takéto rozhodnutie, sa musí riadiť procesnými požiadavkami stanovenými v nariadení.

Nariadenie o vzájomnom uznávaní sa bude uplatňovať vtedy, ak sú splnené tieto podmienky:

2.1. (Plánované) správne rozhodnutie sa musí týkať výrobku, ktorý je v súlade s právnymi predpismi uvedený na trh v inom členskom štáte

Zásada vzájomného uznávania sa uplatňuje vtedy, ak sa výrobok uvedený na trh v súlade s právnymi predpismi v jednom členskom štáte uvádza na trh v inom členskom štáte. Podľa nej členský štát nemôže na svojom území zakázať predaj výrobkov, ktoré sú v súlade s právnymi predpismi uvedené na trh v inom členskom

¹ Tento dokument nie je právne záväzný. Európska komisia ani žiadna osoba konajúca v jej mene nie je zodpovedná za použitie informácií obsiahnutých v tejto publikácii, ani za akékoľvek chyby, ktoré sa môžu vyskytnúť napriek dôkladnej príprave a kontrole. Tento usmerňujúci dokument nutne neodráža názory ani stanovisko Európskej komisie.

² Nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 764/2008 z 9. júla 2008, ktorým sa ustanovujú postupy týkajúce sa uplatňovania určitých vnútroštátnych technických pravidiel na výrobky, ktoré sú v súlade s právnymi predpismi uvedené na trh v inom členskom štáte, a ktorým sa zrušuje rozhodnutie č. 3052/95/ES, Ú. v. EÚ L 218, 13. 8. 2008, s. 21.

štáte, a to ani vtedy, ak sa vyrábajú podľa rôznych technických pravidiel. Nariadením sa riadi skutočné aj možné odoprenie vzájomného uznávania. Akýkoľvek členský štát, ktorý chce zakázať prístup na svoj trh, by sa mal teda riadiť postupom stanoveným v článku 6.

2.2. (Plánované) správne rozhodnutie sa musí týkať výrobku, ktorý nepodlieha harmonizovaným právnym predpisom EÚ

Nariadenie sa uplatňuje v neharmonizovanej oblasti, pokiaľ ide o výrobky, v prípade ktorých buď neexistuje harmonizácia právnych predpisov na úrovni EÚ, alebo v prípade aspektov, na ktoré sa nevzťahuje čiastočná harmonizácia.

2.3. (Plánované) správne rozhodnutie musí byť určené hospodárskemu subjektu

Do rozsahu pôsobnosti tohto nariadenia nespádajú žiadne obmedzujúce rozhodnutia prijaté príslušným vnútroštátnym orgánom a určené akejkoľvek fyzickej alebo právnickej osobe, ktorá nie je hospodárskym subjektom.

2.4. (Plánované) správne rozhodnutie musí byť založené na technickom pravidle

Podľa nariadenia³ technické pravidlo znamená akékoľvek ustanovenie zákona, iného právneho predpisu alebo správneho opatrenia členského štátu, ktoré nepodlieha harmonizácii na úrovni EÚ:

(1) ktorým sa na trh v danom členskom štáte zakazuje uviesť výrobok (alebo typ výrobku) uvedený na trh v súlade s právnymi predpismi v inom členskom štáte alebo ktorého dodržiavanie je povinné pri uvedení daného výrobku na trh na území členského štátu, v ktorom sa prijalo alebo má prijať správne rozhodnutie, a

(2) v ktorom sa stanovujú vlastnosti požadované pre daný výrobok alebo typ výrobku, ako je úroveň kvality, výkonu alebo bezpečnosti, alebo rozmery, vrátane požiadaviek, pokiaľ ide o názov, pod ktorým sa predáva, terminológiu, symboly, skúšky a skúšobné metódy, balenie alebo označovanie, alebo

(3) v ktorom sa na účely ochrany spotrebiteľov alebo životného prostredia kladie na výrobok alebo typ výrobku akákoľvek ďalšia požiadavka, ktorá ovplyvňuje životnosť výrobku po jeho uvedení na trh, ako sú podmienky používania, recyklovania, opätovného použitia alebo likvidácie, ak takéto podmienky môžu významne ovplyvniť zloženie alebo vlastnosti výrobku alebo typu výrobku, alebo jeho uvedenie na trh.

2.5. (Plánované) správne rozhodnutie musí mať jeden z týchto priamych alebo nepriamych účinkov:

- (a) zákaz uvedenia výrobku alebo typu výrobku na trh;
- (b) zmenu alebo dodatočné skúšanie výrobku alebo typu výrobku pred tým, ako sa bude môcť uviesť na trh alebo ponechať na trhu;
- (c) stiahnutie výrobku alebo typu výrobku z trhu.

³

Článok 2 ods. 2 nariadenia.

Akékoľvek takéto (plánované) rozhodnutie sa musí prijať v súlade s nariadením⁴.

3. VÝROBKY Z DRAHÝCH KOVOV — DRUHY PREKÁŽOK V OBCHODOVANÍ

VDK sú obvykle výrobky vyrobené zo zlata, striebra, platiny (a v niektorých členských štátoch z paládia) a určitých zliatin.

Vnútroštátne predpisy o VDK sa značne líšia. Vo všeobecnosti by VDK, ktoré sú v súlade s právnymi predpismi uvedené na trh v jednom členskom štáte, mohli pred uvedením na trh v inom členskom štáte naraziť na tri hlavné kategórie prekážok v obchodovaní:

- (1) Postup, ktorým sa kontroluje výrobok pred uvedením na vnútroštátny trh. V niektorých členských štátoch túto kontrolu vykonáva „oficiálny puncový úrad“ (pozri bod 4).
- (2) Povinné označenie výrobku oficiálnym puncovým úradom, ktorým sa potvrdzuje, že výrobok uspokojivo vyhovel analýze, alebo výrobcom alebo treťou stranou, v ktorom sa uvádza výrobca, druh kovu a jeho norma rýdzosti (pozri bod 5).
- (3) Povinná „norma rýdzosti“, ktorá je mierou rýdzosti zlata, striebra a platiny (pozri bod 6).

4. PODMIENKY NARIADENIA O VZÁJOMNOM UZNÁVANÍ: EXISTENCIA POSTUPU VNÚTROŠTÁTNEJ KONTROLY NESPADÁ DO ROZSAHU PÔSOBNOSTI NARIADENIA

Podľa článku 2 ods. 1 sa nariadenie vzťahuje na (plánované) správne rozhodnutia na základe „technického pravidla“ vymedzeného v článku 2 ods. 2 nariadenia. Pokiaľ ide osobitne o VDK, technické pravidlo je akékoľvek právne alebo správne opatrenie členského štátu:

- (1) ktorým sa na trh v danom členskom štáte zakazuje uviesť VDK uvedené na trh v súlade s právnymi predpismi v inom členskom štáte alebo ktorého dodržiavanie je povinné pri uvedení VDK na trh na území členského štátu, v ktorom sa prijalo alebo má prijať správne rozhodnutie, a
- (2) v ktorom sa stanovujú vlastnosti požadované pre VDK, ako je úroveň kvality, výkonu alebo bezpečnosti, alebo rozmery, vrátane požiadaviek, pokiaľ ide o názov, pod ktorým sa predáva, terminológiu, symboly, skúšky a skúšobné metódy, balenie alebo označovanie.

V týchto technických pravidlách sa môže stanoviť povinné označovanie výrobku (pozri bod 5 ďalej v texte) a/alebo povinné normy rýdzosti (pozri bod 6 ďalej v texte). V procesných pravidlách je dôležité rozlišovať medzi dvoma druhmi opatrení, ktoré môžu prijať príslušné orgány v prípade, že členské štáty vyžadujú, aby boli VDK schválené kontrolným orgánom (akým je oficiálny puncový úrad) pred tým, ako sa môžu predávať na ich územiach v súlade s právnymi predpismi.

⁴ Článok 2 ods. 1 nariadenia.

4.1. Uplatňovanie postupov predbežného schvaľovania týkajúce sa VDK

Na jednej strane, ak existuje takýto systém „predbežného schvaľovania“, je hlavnou úlohou kontrolného orgánu overiť, či VDK, ktoré mu boli predložené, sú v súlade s vnútroštátnymi technickými pravidlami: ak im vyhovujú, môžu byť predbežne schválené. V prípade, že oficiálny puncový úrad má právomoc označiť výrobok a/alebo povoliť či zamietnuť vstup VDK na vnútroštátny trh na základe technického pravidla, stáva sa „príslušným orgánom“, ktorý prijíma správne rozhodnutie, ako je opísané v článku 2 ods. 1 nariadenia, a musí preto uplatňovať nariadenie (pozri druhú vetu odôvodnenia 12).

Na strane druhej môžu byť výrobky na základe systému predbežného schvaľovania vylúčené z trhu, ak v súvislosti s týmito výrobkami nebola podaná požadovaná žiadosť o predbežné schválenie alebo ak neboli predbežne schválené. Ak príslušné orgány vylúčia VDK zo svojich trhov iba preto, že neboli oficiálne predbežne schválené, neprijmú rozhodnutie na základe technického pravidla, na ktoré sa vzťahuje nariadenie (pozri prvú vetu odôvodnenia 12).

4.2. Záver — uplatňovanie nariadenia na VDK

Keďže v samotnej povinnosti predložiť VDK kontrolnému orgánu sa nestanovujú vlastnosti, ktoré sa vyžadujú od VDK v zmysle článku 2 ods. 2 písm. b), neprijme sa žiadne rozhodnutie v zmysle článku 2 ods. 1, ak sú VDK vylúčené z vnútroštátneho trhu iba preto, že neboli predložené kontrolnému orgánu. Činnosť príslušného orgánu preto v takýchto prípadoch nespadá do rozsahu pôsobnosti nariadenia. Z rozsahu pôsobnosti nariadenia je vylúčené aj trvanie postupu predbežného schvaľovania, náklady s ním spojené a ďalšie výlučne procesné požiadavky.

Uplatňovanie postupov predbežného schvaľovania však musí byť v súlade s článkami 34 až 36 ZFEÚ (články 28 až 30 Zmluvy o ES) (odôvodnenie 11) a v prípade, že príslušný orgán stiahne VDK z trhu z dôvodu nesplnenia povinných noriem rýdzosti na predaj ako VDK, je jeho rozhodnutie založené na technickom pravidle a bude podliehať nariadeniu.

4.3. Jurisprudencia Súdneho dvora

Súdny dvor Európskej únie vo veci *Houtwipper* (vec C-293/93)⁵ rozhodol, že pri neexistencii pravidiel EÚ majú členské štáty široké možnosti voľného rozhodovania a je na nich, aby si vybrali primerané opatrenia na riešenie rizika podvodu. Výber medzi predbežnou kontrolou, ktorú vykonáva nezávislý orgán, a systémom povoľujúcim, aby výrobky označovali puncom výrobcovia, ktorý je podporený pravidlami kvality, pokutami a odbornou prípravou, je vecou legislatívnej politiky členských štátov; Súdny dvor by tento výber preskúmal iba vtedy, ak by došlo k „evidentnej chybe posúdenia“.

⁵ Rozsudok Súdneho dvora z 15. septembra 1994, trestné konanie proti Ludomire Neeltje Barbare Houtwipper, vec C-293/93, bod 27.

5. POVINNÉ OZNAČOVANIE VÝROBKU

5.1. Úvod: druhy označení na drahých kovoch

V EÚ existuje v súčasnosti niekoľko rôznych druhov označení na drahých kovoch. Štyrmi najčastejšími označeniami sú:

- značka puncového úradu, t. j. značka vyrazená tak, aby uvádzala, že VDK bol vyskúšaný konkrétnym oficiálnym puncovým úradom;
- zodpovednostná značka (alebo garančná značka) výrobcu. Zodpovednostné značky musia byť obvykle zaregistrované v krajine, v ktorej sa VDK kontrolujú, a v mnohých prípadoch v krajine, ktorá uplatňuje spoločnú kontrolnú značku (CCM – common control mark);
- rýdzostné číslo (alebo značka kovu), v ktorom sa uvádza druh kovu a jeho norma rýdzosti;
- CCM bola zavedená Dohovorom o puncovaní alebo Viedenským dohovorom⁶, ktorý nadobudol platnosť v roku 1975. Dohovor podpísalo Rakúsko, Fínsko, Nórsko, Portugalsko, Rakúsko, Švédsko, Švajčiarsko, Spojené kráľovstvo, Cyprus, Česká republika, Dánsko, Maďarsko, Írsko, Izrael, Lotyšsko, Litva, Holandsko, Slovensko a Poľsko (15 členských štátov EÚ). Očakáva sa, že k tomuto dohovoru čoskoro pristúpi aj Slovinsko. CCM označuje drahý kov a jeho rýdzosť. CCM môžu používať na výrobkoch zo zlata, striebra a platiny iba určené národné puncové úrady na základe uvedeného dohovoru po skúške rýdzosti v súlade s dohodnutými skúšobnými metódami. Každý zmluvný štát povoľuje označiť značkou CCM výrobok, ktorý sa má doviest' bez ďalšieho skúšania a označovania (ak takéto výrobky spĺňajú podmienky domáceho trhu: v takýchto prípadoch dovážajúci členský štát nakoniec deleguje proces udelenia predbežného schválenia na kontrolný orgán vo vyvážajúcej krajine). Označenie VDK značkou CCM sa vykonáva dobrovoľne; povinné označenie puncom sa od zmluvných štátov dohovoru nevyžaduje. To v praxi znamená, že vývozca má na výber medzi tým, že požiada svoj domáci puncový úrad o CCM alebo zašle výrobky bez CCM do dovážajúceho štátu. V druhom prípade dohovor dovážajúcemu štátu umožňuje trvať na tom, aby VDK spĺňali jeho požiadavky. Okrem toho sa zodpovednostná značka musí zaregistrovať v dovážajúcej krajine.

Zmluvné štáty Dohovoru o puncovaní uznávajú výrobky označené štyrmi značkami podľa dohovoru (CCM, značka puncového úradu, zodpovednostná značka a rýdzostné číslo) bez ďalšieho testovania alebo označenia.

⁶ Dohovor o kontrole a označovaní výrobkov z drahých kovov, ktorý bol podpísaný vo Viedni 15. novembra 1972 a zmenený a doplnený 18. mája 1988. Pozri webovú stránku <http://www.hallmarkingconvention.org/>.

SPOLOČNÁ
KONTROLNÁ ZNAČKA

ZNAČKA
PUNCOVÉHO
ÚRADU

ZODPOVEDNOSTNÁ
ZNAČKA

750

RÝDZOSTNÉ
ČÍSLO

5.2. Vyrazenie „značky puncového úradu“

Označenie VDK oficiálnym puncovým úradom „značkou puncového úradu“ znamená, že boli uspokojivo analyzované a obvykle uvádza informácie aj o druhu kovu a jeho norme rýdzosti.

Povinné označovanie je požiadavkou, ktorá znamená zmenu „výrobku alebo typu výrobku pred tým, ako sa bude môcť uviesť na trh alebo ponechať na trhu“ [článok 2 ods. 1 písm. b) nariadenia]. Preto sa uplatňuje nariadenie.

Okrem toho zamietnutie zo strany oficiálneho puncového úradu použiť „značku puncového úradu“ je „zákazom uviesť uvedený výrobok alebo typ výrobku na trh“ na základe technického pravidla na účely článku 2 ods. 1 písm. a) nariadenia. Teda ak oficiálny puncový úrad odmietne použiť „značku puncového úradu“ na VDK, ktoré sú v súlade s právnymi predpismi uvedené na trh v inom členskom štáte, musí vždy uplatňovať články 4 až 6 nariadenia.

5.3. Povinná „zodpovednostná značka“

Vnútroštátne pravidlo vyžadujúce, aby VDK boli označené „zodpovednostnou značkou“, je technickým pravidlom podľa článku 2 ods. 2 nariadenia.

Rozhodnutie o odmietnutí uvedenia VDK na trh v dôsledku neexistencie zodpovednostnej značky je odmietnutím podľa článku 2 ods. 1 písm. b) nariadenia.

Počas postupu predbežného schvaľovania musí oficiálny puncový úrad vždy uplatniť články 4 až 6 nariadenia na VDK, ktoré sú v súlade s právnymi predpismi uvedené na trh v inom členskom štáte, ale nie sú označené zodpovednostnou značkou.

5.4. Povinné „rýdzostné číslo“

Vnútroštátne pravidlo vyžadujúce, aby VDK boli označené „rýdzostným číslom“, je technickým pravidlom podľa článku 2 ods. 2 nariadenia.

Rozhodnutie o odmietnutí uvedenia VDK na trh v dôsledku neexistencie rýdzostného čísla je odmietnutím podľa článku 2 ods. 1 písm. b) nariadenia.

V takom prípade musí oficiálny puncový úrad uplatňovať na VDK, ktoré sú v súlade s právnymi predpismi uvedené na trh v inom členskom štáte, ale ktoré nie sú označené rýdzostným číslom, vždy články 4 až 6 nariadenia.

6. POVINNÁ „NORMA RÝDZOSTI“

6.1. „Normy rýdzosti“

Ako meradlo rýdzosti zliatin zlata a platiny sa používal karát stanovujúci rýdzosť podľa hmotnosti. Jeden karát je 1/24 rýdzosti podľa hmotnosti. Preto 24 karátové zlato je rýdzim zlatom (100 % Au g/g), 18-karátové zlato je 75 % zlatom, 12-karátové zlato je 50 % zlatom atď.

Systém využívajúci karát sa stále viac dopĺňa alebo nahrádza „tisícinovým systémom rýdzosti“, v ktorom sa rýdzosť drahých kovov označuje podielmi čistého kovu v zliatine na tisíc. Napríklad, zliatina obsahujúca 75 % zlata sa označuje ako „750“.

Spoločné karátové a tisícinové rýdzosti používané pre zlato vo VDK:

KARÁT	TISÍCINOVÁ RÝDZOSŤ
24	999
22	916
20	833
18	750
15	625
14	585
10	417
9	375

V celej EÚ sa pre zlato v súčasnosti používa 18 rôznych noriem rýdzosti: 333, 375, 417, 500, 583, 585, 750, 800, 833, 835, 840, 900, 916, 958, 960, 986, 990 a 999. Iba dve normy sú spoločné pre všetky členské štáty (585 a 750). Normy rýdzosti používané na základe Dohovoru o puncovaní sú 999, 916, 750, 585 a 375.

V prípade striebra existuje v EÚ 15 rôznych vnútroštátnych noriem rýdzosti. Vo všetkých členských štátoch sa uznávajú iba normy rýdzosti 800 a 925. Normy rýdzosti používané na základe Dohovoru o puncovaní sú 999, 925, 830 a 800.

V prípade platiny existuje v EÚ päť rôznych noriem rýdzosti. Normy rýdzosti používané na základe Dohovoru o puncovaní sú 999, 950, 900 alebo 850. Podľa našich informácií Bulharsko, Cyprus a Nemecko nezahŕňajú platinu medzi drahé kovy.

Okrem toho medzi jednotlivými štátmi existujú rozdiely v metódach spájkovania, povolených toleranciách v normách rýdzosti a metódach používaných na stanovenie rýdzosti.

6.2. Povinná „norma rýdzosti“ spadá do rozsahu pôsobnosti nariadenia

Vo väčšine prípadov sa vo vnútroštátnych technických pravidlách stanovuje, ktorú normu rýdzosti by mali spĺňať VDK predtým, ako sa uvedú na trh.

Dohoda o puncovaní ponecháva každej zmluvnej strane možnosť voľne stanoviť normy VDK, ktoré sa môžu vyrábať alebo predávať v rámci jej hraníc.

Vnútroštátne pravidlo vyžadujúce, aby VDK spĺňali osobitnú normu rýdzosti, je technickým pravidlom podľa článku 2 ods. 2 písm. a) nariadenia. Rozhodnutie odmietnuť uvedenie VDK na trh v dôsledku nedodržania vnútroštátnej normy rýdzosti je odmietnutím podľa článku 2 ods. 1 písm. b) nariadenia.

GOLD	SILVER	PLATINUM
		
Dohovor o puncovaní Normy rýdzosti: 999-916-750-585-375	Dohovor o puncovaní Normy rýdzosti: 999-925-830-800	Dohovor o puncovaní Normy rýdzosti: 999-950-900-850

7. JURISPRUDENCIA SÚDNEHO DVORA O ČLÁNKOCH 34 AŽ 36 ZFEÚ (PREDTÝM ČLÁNKY 28 – 30 ZMLUVY O ES)

Nariadenie nemá vplyv na jurisprudenciu Súdneho dvora o VDK, pokiaľ ide o články 34 až 36 ZFEÚ (predtým články 28 – 30 Zmluvy o ES). Táto jurisprudencia odráža rôznorodosť vnútroštátnych právnych predpisov a možno ju zhrnúť takto:

7.1. Jurisprudencia o „značke puncového úradu“

Ak VDK nie sú označené puncom, ktorý vyrazil nezávislý orgán v inom členskom štáte, ktorý je rovnaký, ako punc predpísaný členským štátom dovozu, a zrozumiteľný spotrebiteľom uvedeného štátu, Súdny dvor uviedol, že „v prípade, že vnútroštátne pravidlá vyžadujú, aby punc vyrazil nezávislý orgán, uvedenie výrobkov z drahých kovov dovezených z iného členského štátu sa nemôže zakázať, ak tieto výrobky majú v skutočnosti punc vyrazený nezávislým orgánom v členskom štáte vývozu“⁷.

V prípade, že VDK sú už označené puncom vyrazeným nezávislým orgánom v inom členskom štáte, ktorý je rovnaký ako punc predpísaný členským štátom dovozu a zrozumiteľný spotrebiteľom uvedeného štátu, povinné vyrazenie „značky puncového úradu“ oficiálnym puncovým úradom nie je odôvodnené⁸.

⁷ Rozsudok Súdneho dvora z 15. septembra 1994, trestné konanie proti Ludomire Neeltje Barbare Houtwipper, vec C-293/93, bod 27.

⁸ Rozsudok Súdneho dvora z 21. júna 2001, vec C-30/99, Komisia proti Írsku, body 69 a 70.

7.2. **Jurisprudencia o „zodpovednostnej značke“**

Súdny dvor rozhodol, že zaviazanie výrobcu alebo dovozcu, aby vyrazil na výrobkoch zodpovednostnú značku uvádzajúcu výrobcu, v zásade umožňuje poskytnúť účinnú ochranu spotrebiteľom a podporiť spravodlivý obchod⁹.

Takáto ochrana však podľa Súdneho dvora nie je potrebná, ak sa VDK dovážajú z iného členského štátu, v ktorom sa v súlade s právnymi predpismi uviedli na trh, ak už sú označené puncmi v súlade s právnymi predpismi uvedeného štátu, avšak pod podmienkou, že údaje poskytnuté puncmi predpísanými uvedeným štátom v akejkoľvek forme obsahujú informácie, ktoré zahŕňajú rovnaké údaje ako údaje, ktoré poskytujú puncy predpísané členským štátom dovozu, a ktoré sú zrozumiteľné spotrebiteľom uvedeného štátu.¹⁰

Požiadavka na registráciu zodpovednostnej značky v členskom štáte určenia nie je vo väčšine prípadov odôvodnená. Je odôvodnená iba vtedy, ak VDK z iných členských štátov ešte nie sú označené puncmi, ktoré spĺňajú rovnaký účel, čo v tomto prípade znamená identifikáciu zodpovednej osoby¹¹.

7.3. **Jurisprudencia o „rýdzostnom čísle“**

Súdny dvor uznal, že rýdzostné číslo má v podstate zabezpečiť účinnú ochranu spotrebiteľov a podporiť spravodlivý obchod. Keďže spotrebiteľ nedokáže dotykom alebo zrakom určiť presný stupeň rýdzosti VDK, môže byť pri kúpe takéhoto výrobku, ak punc neexistuje, ľahko uvedený v omyl¹².

Členský štát však nemôže vyžadovať, aby sa čerstvý punc vyrazil na výrobky dovezené z iného členského štátu, v ktorom boli v súlade s právnymi predpismi uvedené na trh a označené puncmi v súlade s právnymi predpismi uvedeného štátu, v prípade, že informácie, ktoré poskytuje uvedený punc v akejkoľvek forme, sú rovnaké, ako tie, ktoré predpísal členský štát dovozu a ktoré sú zrozumiteľné spotrebiteľom uvedeného štátu¹³.

7.4. **Jurisprudencia o povinných „normách rýdzosti“**

Súdny dvor vyhlásil, že vyhradenie pojmu „zlato“ v prípade výrobkov s rýdzosťou 750 častí na tisíc, zatiaľ čo výrobky s rýdzosťou 375‰ alebo 585‰ sú označené ako „zliatiny zlata“, je porušením článku 34 ZFEÚ (predtým článok 28 Zmluvy o ES)¹⁴.

⁹ Rozsudok Súdneho dvora z 21. júna 2001, vec C-30/99, Komisia proti Írsku, bod 49; rozsudok Súdneho dvora z 22. júna 1982, trestné konanie proti Timothy Frederickovi Robertsonovi a spol., vec 220/81, bod 11.

¹⁰ Rozsudok Súdneho dvora z 22. júna 1982, trestné konanie proti Timothy Frederickovi Robertsonovi a spol., vec 220/81, bod 12.

¹¹ Rozsudok Súdneho dvora z 21. júna 2001, vec C-30/99, Komisia proti Írsku, bod 50.

¹² Rozsudok Súdneho dvora z 15. septembra 1994, trestné konanie proti Ludomire Neeltje Barbare Houtwipper, vec C-293/93, bod 14; rozsudok Súdneho dvora z 22. júna 1982, trestné konanie proti Timothy Frederickovi Robertsonovi a spol., vec 220/81, bod 11.

¹³ Rozsudok Súdneho dvora z 21. júna 2001, vec C-30/99, Komisia proti Írsku, body 29 a 30.

¹⁴ Rozsudok Súdneho dvora z 8. júla 2004, vec C-166/03, Komisia proti Francúzsku; pozri aj rozsudok zo 14. júna 2001, vec C-84/00, Komisia proti Francúzsku.

Preto je veľmi pravdepodobné, že vnútroštátny zákaz obchodovania s VDK, ktoré sú v súlade s právnymi predpismi uvedené na trh v inom členskom štáte, s opisom a údajom o rýdzosti, ktorým sú označené v členskom štáte pôvodu, ale ktoré nespĺňajú ustanovenia týkajúce sa noriem rýdzosti v členskom štáte určenia, znamená porušenie článku 34 ZFEÚ (predtým článok 28 Zmluvy o ES).